

[Juul.]

der fra adskillige Virksomheder og ikke mindst fra Landbrugsvirksomheder heroverfor med Rette kan siges som saa: Ja, vel, men vi staar jo parat med Arbejdet, vi mangler kun Arbejdskraften. Det er et alvorligt Argument, og det er særlig alvorligt i en Tid, hvor der er ledig Arbejdskraft nok. Og det lader sig ikke uden videre afvise med Bemærkninger om daarlige Arbejdsforhold og den Slags Ting. Arbejdsforholdene inden for Landbrugsbedrifterne er i det store og hele gode; selv om Arbejdstiden maaske er lidt længere end i flere andre Erhverv, har vi ikke Raad til af den Grund at foragte Landbrugsarbejdet.

Derfor kan vi med fuld Føje fra Rigsdagens Side hævde, at naar Samfundet nu gennem denne Lov viser Vilje til at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang, Vilje til at hjælpe de Medborgere, der trods alt maa gaa arbejdsløse en kortere eller længere Tid, ja, saa maa enhver Borger erkende det som sin Pligt at søge det Arbejde, der er for Haanden, saa at de Hjelpeforanstaltninger, der her er Tale om, ikke bliver misbrugt. Arbejdskraften maa gøres mere bevægelig, saa de to Faktorer Arbejde og Arbejdskraft kan finde et godt Samvirke.

Victor Larsen: Den Lovgivning, der her er Tale om, har afgjort haft sin Betydning, ikke mindst ved den Rummelighed, der præger den. Det er en Beskæftigelseslovgivning, men i Modsætning til de Love, der indgik i Regeringens Beskæftigelsesplan af 1940, er denne Lovs Tilskud ikke begrænset til en bestemt Art Arbejder, tværtimod har man for at kunne imødegaa den lokale Ledighed ydet Tilskud til saa forskelligartede Arbejder som Gade- og Vejanlæg, Kloakarbejder, Rensningsanlæg, Havnearbejder, Sportspladser, Parkanlæg, Læplantning, Stødottagning og Arbejder for Kontorfolk og Typografer foruden Arbejder specielt for Kvinder. Det er langvarigt arbejdsløse, der her sættes i Gang, altsaa netop de Mennesker, som er mest uvant med Arbejde, og netop den Arbejdskraft, man fra privat Side er noget ængstelig for at tage ind. Og man faar Tilskud dels til Arbejdsløn og dels til Indkøb af indenlandske Materialer.

Jeg synes, det er interessant at faa oplyst, at medens højeste Tilskud er 75 pCt.

og for Vejarbejder, hvortil Kommunen ogsaa faar Andel i Motorrefusionen, 50 pCt.; saa er den gennemsnitlige Tilskudsprocent i de tidligere Aar 50, og tager man den gennemsnitlige Tilskudsprocent for Arbejdslønnen, er den 44, men varierende saa stærkt som lige fra 20 og til næsten 100.

Jeg synes ogsaa, det giver et stærkt Indtryk af Betydningen af denne Lovgivning, at der er igangsat 4 700 Arbejder til en samlet Omkostningssum af 437 Mill. Kr., hvoraf Arbejdslønnen udgør ca. 208 Mill. Kr., medens der er bevilget Tilskud paa i alt ca. 229 Mill. Kr. Der er herved skabt Beskæftigelse for ca. 50 000 Helaarsarbejdere. At der ligger en Arbejdsreserve her paa 300 godkendte Arbejder til et samlet Omkostningsbeløb af 124 Mill. Kr., heraf Arbejdsløn 41 Mill. Kr., synes jeg ogsaa er af Interesse for Tinget.

Men vil man spørge: er Situationen da nu den, at man fortsat maa have en Lovgivning som denne, er det fortsat nødvendigt? — saa vil jeg gerne dertil sige, at enhver Regering, der vil sit Lands Vel og sit eget, maa lægge sin Beskæftigelsespolitik saaledes til Rette, at det, man stiler imod, er, at det private Erhvervsliv sættes i Stand til at beskæftige Arbejdskraft. Dette er ogsaa sagt ganske tydeligt af den højtærede Arbejds- og Socialminister, og jeg tvivler ikke et eneste Øjeblik paa, at Regeringen her vil gøre sit bedste og Ministeren med den. Men givet er det, at alle Forhold taget i Betragtning vil nogen Arbejdsløshed ikke kunne undgaas, særlig ikke i Vinterhalvaaret, og selv om den almindelige Arbejdsløshedslovgivning tager sig af dem, der er arbejdsløse en kortere Tid, saa vil Problemet de langvarigt arbejdsløse ganske afgjort melde sig, og her er det altsaa, den her omhandlede Lovgivning træder til.

I § 1 foreslaas det, at den Indberetningspligt, som hidtil har paahvilet de kommunale Myndigheder med Hensyn til hvert Halvaar at afgive Indberetning om Kommunens Beskæftigelsesplan, udvides meget betydeligt, saaledes at de forskellige Fagministre skal indberette til Arbejdsministeriets Beskæftigelsescentral, hvilke større Arbejder der er i Gang eller agtes igangsat. Der er altsaa her Tale om, at større ordinære Statsarbejder og større ordinære Arbejder under vedkommende Fagministerium, til